

РЕШЕНИЕ

№ 914

гр. Пловдив , 28.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XXVI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в
публично заседание на единадесети юни, през две хиляди двадесет и първа
година в следния състав:

Председател: Панайот Р. Велчев

при участието на секретаря Магдалена Люб. Трайкова
като разгледа докладваното от Панайот Р. Велчев Административно
наказателно дело № 20215330203147 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление № 66 от 15.04.2021 г.,
издадено от **** на Териториална дирекция Т., упълномощена със Заповед №
ЗАМ-43/32-8734/07.01.2019 г. на ***** на „Дирекция Митници“ с което на
„ДРИНК-МИ“ ООД с ЕИК: 203732932 е било наложено административно
наказание „имуществена санкция“ в размер от 500 лева за извършено от него
нарушение по чл. 90е, ал. 1, т. 1 ЗАДС.

Дружеството жалбоподател редовно уведомено за насроченото съдебно
заседание не изпрати представител. Депозира становище с което оспорва
издаденото наказателно постановление. Намира същото за неоснователно,
поради което иска неговата отмяна. Твърди, че в хода на административно-
наказателното производство има допуснати множество нарушения на
процесуалните правила. При условията на евентуалност намира случая за
маловажен по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Претендира разноски.

Въззиваемата страна редовно уведомени, чрез процесуалния
представител юрисконсулт Симеонова оспорва подадената жалба, намира
същата за неоснователна, поради което иска потвърждаването на
обжалваното наказателно постановление.

Пловдивският районен съд, след като взе предвид събраните по делото

доказателства и наведените от жалбоподателя доводи и съображения, намери за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, изхожда от легитимирана страна и е насочена срещу подлежащ на обжалване акт, поради което се явява процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е основателна. За да достигне до този извод, настоящият съдебен състав съобрази следното:

В конкретния случай дружеството жалбоподател е било санкционирано за това, че на 30.11.2020 г. в Териториална дирекция Т. било подадено уведомление вх. № 32-350111/30.11.2020 г. от „ДРИНК-МИ“ ООД с ЕИК: 203732932 за промяна в обстоятелствата при които е било издадено разрешение за търговия с тютюневи изделия.

На 16.12.2020 г. служители на сектор „Обслужване“ отдел „Акцизна дейност“ при въззиваемата страма извършили документна справка с Българска акцизна централизирана система видно от която се установило, че жалбоподателят има издадено разрешение за търговия с тютюневи изделия на 03.12.2015 г. за обект: магазин за продажба на хранителни и нехранителни стоки с адрес гр. Х. и седалище и адрес на управление гр. Х., ЖК „Б.“, бл. 2, вх. Б, ет. 5, ап. 42 и с управители Д.В. Т. и Г.Д.А.. С подаденото уведомление се съобщавало за извършена промяна на адреса на седалището и управлението на дружеството, както и за промяна на управителя. Като нов адрес на седалището бил вписан гр. Х., ул. „И.В.“ № 10, ет. 2, ап. 3 и с нов управител К.Р.Д., вместо Ж.Г.И.. По този начин бил нарушен съставът на чл. 90е, ал. 1, т. 1 от ЗАДС, който е в насока, че в 14-дневен срок от извършване на промяна в обстоятелствата за които е издадено разрешение лицето е длъжно да уведоми ***** на териториалната дирекция. Уведомлението за извършената промяна било подадено на 30.11.2020 г., а същото е следвало да бъде подадено по 15.07.2020 г., включително, доколкото промените били извършено на 01.07.2020 г.

В хода на съдебното следствие беше разпитана актосъставителката А.М., която потвърди отразеното от нея в АУАН.

Съдът кредитира така депозираните гласни доказателства, доколкото същите са ясни, логични и последователни и си кореспондират с останалия събран по делото доказателствен материал, като следва да се отбележи, че и самият жалбоподател не оспорва извършването на нарушението, а по-скоро

излага съображения за допуснати съществени нарушения в хода на производството и набляга на това, че случат е маловажен по смисъла на чл. 28 ЗАНН.

Съдът кредитира събраните по делото писмени доказателства, доколкото същите са приобщени по предвидения в НПК ред, като следва да се отбележи, че в нито един етап от производството не са били оспорени от страните.

От представеното копие от Заповед се установява, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган.

От представеното разрешение № BG003100V1765/03.12.2015 г., се установява, че по отношение на жалбоподателя е имало издадено разрешение за търговия с тютюневи изделия.

От представената разпечатка от Търговски регистър се установява, че на 01.07.2020 г. е била извършена промяна, като седалището е било сменено, както и управителят на дружеството.

От Уведомление вх. № 32-350111/30.11.2020 г. се установява, че е било подадено такова от жалбоподателя до ***** на териториалната дирекция, посредством което последният е бил уведомен за настъпилите промени.

От процесния АУАН се установява, че същият е бил съставен на 06.01.2021 г., на основание чл. 40, ал. 2 от ЗАНН, в отсъствието на представляващия Калин Димов, който е бил редовно уведомен и впоследствие му е бил връчен на 01.02.2021 г.

По този начин е бил извършено и нарушение на разпоредбата на чл. 90е, ал. 1, т. 1 ЗАДС предвиждаща задължение за уведомяване на ***** на ТД Т. за извършването на тази промяна. Нарушението е било извършено чрез бездействие на 15.07.2020 г., който е денят в който до последно е могло да се подаде уведомление.

Съдът намира, че има извършен състав на нарушение по ЗАДС, като правилно на основание чл. 126а, ал. 1 ЗАДС на жалбоподателя е било наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер от 500 лева.

При извършена служебна проверка, се достигна до извод, че при издаването на АУАН и наказателното постановление не са допуснати нарушения на процесуалните правила.

Неправилна е преценката на Административно наказващия орган обаче,

че в случая не може да намери приложение чл. 28 ЗАНН.

Доколкото в ЗАНН няма легално определение на понятието "маловажен случай", предвид препращащата норма на чл.11 от ЗАНН, следва да намери приложение легалната дефиниция на това понятие, дадена в нормата на чл.93, т. 9 от НК, като се приеме, че маловажен случай на административно нарушение е налице, когато извършеното административно нарушение, с оглед липсата на вредни последици или незначителността им и с оглед другите смекчаващи отговорността обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид.

Съгласно ТР № 1 от 12.12.2007г. на тълк. н. д. № 1/2005 г., НК, преценката на административно наказващия орган за "маловажност" на случая по чл. 28 ЗАНН се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол. Разпоредбите на ЗАНН /чл.6, 12, 27, 28/ налагат извод, че за всеки конкретен случай е необходимо да се подхожда индивидуално. Понятието "вредни последици", употребено в НК, е по-широко от понятието "вреди". В обхвата на "вредните последици" се включват, както имуществените вреди, така и всички други негативни имуществени последици, както и такива, които нямат имуществен характер. Тоест, преценката за степента на обществена опасност на нарушението, изисква да се обсъдят всички обстоятелства, свързани с обективното отрицателно въздействие, което деянието е оказало или може да окаже спрямо обекта на посегателство. За маловажния случай административно-наказващият орган не налага наказание, а отправя писмено или устно предупреждение, доколкото с оглед спецификата на конкретните обстоятелства, характеризиращи нарушението, се оказва така, че и най-лекото предвидено в закона наказание не съответства на степента на обществена опасност на извършеното и на извършителя.

В настоящия случай съдът намира, че са налице редица такива обстоятелства и по конкретно: нарушението е извършено за първи път, жалбоподателят е признал вината си, изразил е съжаление за стореното, както и обстоятелството, че уведомлението е било подадено на 30.11.2020 г., което е преди съставянето на АУАН и преди връчването на поканата за съставянето на АУАН, както и преди самото откриване на нарушението, доколкото подаването на уведомление на 30.11.2020 г. е било причината за извършването на проверка на 16.12.2020 г. и откриването на деянието.

Тоест нарушението е отстранено доброволно още преди издаване на АУАН, преди формалното инициране на административно-наказателно производство срещу жалбоподателя, доброволно, тъй като нарушението все още не е било открито.

Всичко гореизложено налага извод, че нарушението е с по-ниска степен на обществена опасност от типичните нарушения от този вид, като за целите на административно наказателната отговорност е достатъчно, деецът да бъде предупреден по реда на чл. 28 ЗАНН, че при повторно нарушение ще бъде наказан.

Налице е произнасяне по сходен случай на Административен съд гр. Пловдив - *Решение № 1398 от 01.08.2017 г., постановено по КНАД № 1699/2017 г.*

По разноските:

С оглед изхода на спора в полза на дружеството жалбоподател следва да бъдат присъдени разноски за адвокатско възнаграждение по делото. По същото са налице доказателства за извършени такива в размер от 300 лева, поради трябва да бъдат възложени в тежест на въззиваемата страна.

Ето защо обжалваното наказателно постановление, като неправилно и незаконосъобразно, следва да бъде отменено.

По изложените съображения, Пловдивският районен съд, XXVI н. с.

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 66 от 15.04.2021 г., издадено от **** на Териториална дирекция Т., упълномощена със Заповед № ЗАМ-43/32-8734/07.01.2019 г. на ***** на „Дирекция Митници“ с което на „ДРИНК-МИ“ ООД с ЕИК: 203732932 е било наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер от 500 лева за извършено от него нарушение по чл. 90е, ал. 1, т. 1 ЗАДС.

ОСЪЖДА „Агенция Митници“ да заплати на „ДРИНК-МИ“ ООД с ЕИК: 203732932 сумата в размер от 300 /триста/ лева, представляваща разноски за адвокатско възнаграждение по делото.

Решението подлежи на обжалване пред ПАС по реда на гл. XII АПК и на основанията в НПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните за постановяването му.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____